

Sinine kannatuslill õitseb toatingimustes juulist septembrini. Pildil sort 'Purple Haze'.

Kummalised õied, maitsvad viljad

Ülestõusmispühade hakul on igati paslik rääkida kannatuslillest (*Passiflora*), mille kummalise kujuga õied sümboliseerivad Kristuse kannatuslugu.

Paljud meist on joonud marakuja ja granadilli mahla, kujutamata õieti ette, mis taimedest seda välja on pressitud. Võib-olla olete ostnud või vähemalt näinud suuremate poodide eksootikalettel müügil passioone? Kõik need toredad sõnad tähendavad ühte: tegu on kannatuslille töödeldud või töötlemata viljadega.

Oma põnevate õite tõttu on kannatuslillest saanud tuntud ilutaim. Tema perekonnas on umbes 500 liiki. Põhiliselt kasvavad nad troopilistel aladel, peamiselt Lõuna-Ameerikas, aga ka Põhja-Ameerikas, Aasias ja Austraalias. Enamasti on kannatuslilled heitlehised või igihaljad liaanid, aga nende seas leidub ka madalakasvulisi lehtpuid ja rohttaimi.

Kannatuslille lehed asetsevad vahelduvalt. Harilikult on lehed kämmaljalt lõhestunud, kolme- kuni seitsmehõlmased, aga leidub ka tervete lehtedega liike. Lehekaenaldest kasvavad välja köitraad, mis on abiks ronimisel. Silmatorkava kujuga õisi tolmeldavad peamiselt mesilased, koolibrid ja nahkhiired.

Kannatuslille vili on enamasti mahlaka viljalihaga paljuseemneline mari, 50–60 liigil on vili söödav ja mõnel juhul vägagi maitsev. Süües on mõistlik lusikas appi võtta.

Marakuja = granadill = passioonivili

Kannatuslillede vilju naudivad nii inimesed kui ka loomad ja linnud. Troopilistel ja lähistroopilistel aladel kasvatatakse neid taimi just söödavate viljade pärast. Küpsenud vilju süüakse kohe värskelt või valmistatakse neist juooke, jäätist, maiustusi, moose jne.

Viljade poolest tuntuim ja kuulsaim on **purpur-kannatuslill** (*P. edu-*

Sidrunkollane kannatuslill (*P. citrina*).

lis), mille söödavat vilja kutsutakse kas granadilliks või marakujaks.

Tööstuslikult kasvatatakse väga laialdaselt **suureviljalist kannatuslille** (*P. quadrangularis*), mille viljad – melongranadillid – on perekonnas kõige suuremad. Kuni 25cm läbimõõduga viljad meenutavad tõesti parajat melonit.

Suureviljalise kannatuslille vilju süüakse keedetuna nagu köögivilju ja kasutatakse puuviljasalatites. Küpsed viljad tõmbuvad veidi krimpsu. Mahlakas viljaliha on želeetaoline ja seemneid täis.

Väga maitsev, mahlakas ja aromaadne on **keelja kannatuslille** (*P. ligularis*) vili, seda peetakse koguni üheks maailma paremaks puuviljaks. Oiva-